

13

Besluit van 12 januari 1981 tot wijziging Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretarissen van Economische Zaken, K. H. Beyen, en van Financiën en van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 17 november 1980, no. 680/961 W.J.A., gehoord de Commissie Regelingen In- en uitvoerwet, door de Sociaal-Economische Raad ingesteld op grond van artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K 22);

Overwegende dat naar Ons oordeel, mede gelet op de ter zake bestaande internationale afspraken, het belang van de volkshuishouding vereist, dat het Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976 (Stb. 605) wordt aangevuld met een verbod om bescheiden met onjuiste gegevens op te maken of te laten opmaken met het oog op de toepassing in het buitenland van een voorkeursbehandeling van de desbetreffende goederen;

Gelet op artikel 2b van de In- en uitvoerwet (Stb. 1962, 295);

De Raad van State gehoord (advies van 12 december 1980, no. 801210/23);

Gezien het nader rapport van de voornoemde Staatssecretarissen en Onze voornoemde Minister van 6 januari 1981, no. 680/1143 W.J.A.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976 (Stb. 605) wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan het slot van artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt door een puntkomma, toegevoegd:

«*d. verklaring inzake goederenverkeer*: een verklaring, die ingevolge de onder b bedoelde internationale afspraken in bepaalde gevallen is toegelaten in plaats van een certificaat inzake goederenverkeer.»

B

Na artikel 4 wordt een nieuw artikel 4a ingevoegd, luidende:

«**Artikel 4a. 1.** Het is een ieder verboden een verklaring inzake goederenverkeer op te maken of te doen opmaken teneinde de goederen, waarop die verklaring betrekking heeft, in het buitenland in aanmerking te doen komen voor een voorkeursbehandeling, indien hij niet over gegevens beschikt op

grond waarvan hij mag aannemen, dat die goederen voldoen aan de normen inzake de oorsprong, vastgesteld bij de van toepassing zijnde internationale afspraak.

2. Bewijsstukken, waaruit blijkt dat de goederen voldoen aan de in het eerste lid bedoelde normen inzake de oorsprong, moeten ten minste vijf jaren worden bewaard.

3. Het is aan anderen dan degene, die de goederen aan de buitenlandse afnemer levert, verboden een verklaring inzake goederenverkeer op te maken zonder daartoe voor die verklaring afzonderlijk van de leverancier een schriftelijke machtiging te hebben ontvangen, welke mede een verklaring inhoudt, dat die goederen voldoen aan de normen inzake de oorsprong, bedoeld in het eerste lid.».

C

Na artikel 6 wordt een nieuw artikel 6a ingevoegd, luidende:

«**Artikel 6a.** Het is een ieder verboden aan een ander ten behoeve van het aanvragen of opmaken van een certificaat of verklaring als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, b, c of d, gegevens met betrekking tot de oorsprong van die goederen te verstrekken waarvan hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat zij niet juist zijn.».

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lage Vuursche, 12 januari 1981

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de *derde* februari 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Het advies van de Raad van State zal niet openbaar worden gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

In het Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976 (Stb. 605) zijn regelen gesteld ten aanzien van de afgifte van in het internationale handelsverkeer te bezigen verklaringen betreffende de oorsprong van goederen. Het besluit onderscheidt een aantal categorieën van oorsprongsverklaringen, waaronder het certificaat inzake goederenverkeer. Daaronder wordt verstaan een verklaring die vereist is ingevolge in de Staatscourant te vermelden internationale afspraken en die dient voor de toepassing in het buitenland van een op de oorsprong gebaseerde voorkeursbehandeling van de goederen, waarop die verklaring betrekking heeft. Een certificaat inzake goederenverkeer dient op grond van artikel 3 van het besluit te worden aangevraagd bij een Kamer van Koophandel en Fabrieken en op de aanvraag wordt door de Minister van Financiën beslist. Ingevolge bedoelde internationale afspraken kunnen door het land van bestemming in bepaalde gevallen in plaats van certificaten inzake goederenverkeer ook andere verklaringen, vervat in een door de exporteur zelf in te vullen formulier, dat met één uitzondering met EUR. 2 wordt aangeduid, voor het toekennen van tariefpreferenties worden aanvaard. Deze verklaringen behoeven niet door de overheid van het exporterende land te worden bekrachtigd. Deze regeling geldt in het algemeen slechts voor postzendingen, maar ten aanzien van bepaalde landen ook voor andere zendingen tot een bepaald bedrag.

Het is noodzakelijk thans ook regelen te stellen met betrekking tot deze verklaringen inzake goederenverkeer. In de praktijk is gebleken dat dikwijls ten onrechte van bedoelde formulieren gebruik wordt gemaakt en derhalve ten onrechte in het land van bestemming aanspraak wordt gemaakt op een verlaagd invoerrecht. Ook blijken herhaaldelijk formulieren door derden op naam van de exporteur te zijn opgemaakt zonder machtiging of zelfs zonder medeweten van de exporteur. Tegen een dergelijk misbruik of onzorgvuldig gebruik van de procedures dienen op grond van de internationale afspraken sancties te worden getroffen. Om daarin te kunnen voorzien is in het Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976 een nieuw artikel 4a ingevoegd. Om controle op het juist invullen mogelijk te maken wordt in het tweede lid van dit artikel voorgeschreven, dat de betrokken bewijsstukken ten minste vijf jaar moeten worden bewaard. De machtiging moet per geval verleend worden en mede een verklaring inhouden, dat die goederen voldoen aan de toepasselijke normen. In het algemeen zal degene, die aldus gemachtigd wordt, mogen aannemen dat aan de bedoelde internationale normen is voldaan. Indien hem echter uit andere gegevens duidelijk kan zijn, dat zulks toch niet het geval is, kan er sprake zijn van een inbreuk op het in het eerste lid geformuleerde verbod.

Voorts is het noodzakelijk gebleken te verbieden om met betrekking tot de oorsprong van goederen gegevens te verstrekken, indien de verstrekker weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat deze gegevens niet juist zijn en dat zij kunnen worden gebruikt voor het aanvragen of opstellen van oorsprongsverklaringen in de zin van artikel 1 van het Besluit afgifte oorsprongsverklaringen 1976, zulks om te voorkomen dat de exporteur, afgaande op de gegevens van zijn leverancier, een onjuist certificaat of een onjuiste verklaring aanvraagt onderscheidenlijk opstelt. Een verbod als hier bedoeld is opgenomen in het nieuwe artikel 6a.

Overeenkomstig artikel 2, vierde lid, van de In- en uitvoerwet is omtrent het ontwerp het advies gevraagd van de door de Sociaal-Economische Raad ingestelde Commissie Regelingen In- en uitvoerwet. De commissie kan zich met de wijzigingen verenigen.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
K. H. Beyen

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks